

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 24 marca 2021 r. w sprawie T-769/16, Picard/Komisja
- stwierdzenie nieważności decyzji ustalającej z góry niektóre składowe jego uprawnień emerytalnych lub powstrzymania się od wydania takiej decyzji wymaganej na mocy regulaminu pracowniczego, w wyniku wiadomości skierowanej do niego w dniu 4 stycznia 2016 r. przez administratora z działu ds. emerytur i rent, w której wskazano, w odpowiedzi na wniosek wnoszącego odwołanie z tego samego dnia, że wyliczenie jego uprawnień emerytalnych uległo zmianie w następstwie ponownego zatrudnienia go w GF II z dniem 1 czerwca 2014 r., w związku z czym wiek przejścia przez niego na emeryturę zmienił się na 66 lat, a roczna stopa nabywania praw emerytalnych na 1,8 % od dnia 1 czerwca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności, w razie potrzeby, decyzji dyrektora Dyrekcji E DG ds. zasobów ludzkich Komisji z dnia 25 lipca 2016 r. w zakresie, w jakim oddalono w niej jako niedopuszczalne w braku aktu niekorzystnego, a pomocniczo jako bezzasadne, zażalenie skarżącego z dnia 1 kwietnia 2016 r. na decyzję lub jej brak wynikające z odpowiedzi z dnia 4 stycznia 2016 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je wskazuje, że zaskarżony wyrok narusza prawo w zakresie, w jakim Sąd ograniczył zakres środków przejściowych, o których mowa w art. 21, 22 (z wyjątkiem jego ust. 4), 23, 24a i art. 31 ust. 6 i 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, które znajdują zastosowanie „na zasadzie analogii do innych pracowników zatrudnionych na dzień 31 grudnia 2013 r.” zgodnie z art. 1 ust. 1 załącznika do warunków zatrudnienia innych pracowników (zwanymi dalej „WZIP”).

Sąd miał bowiem w przekonaniu wnoszącego odwołanie błędnie orzec, że zawarcie nowej umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego, po wejściu w życie nowelizacji regulaminu pracowniczego z 2014 r., na stanowisku należącym do wyższej grupy zaszerogowania, można było zrównać, do celów zastosowania przez analogię przepisów przejściowych w odniesieniu do członków personelu kontraktowego, z „zakończeniem służby” urzędnika, co powoduje zakończenie stosowania tych przepisów przejściowych.

W ten sposób Sąd nie uwzględnił zdaniem wnoszącego odwołanie w szczególności celów przyświecających prawodawcy, specyfiki systemu emerytalnego urzędników i innych pracowników Unii, terminologii użytej w art. 1 ust. 1 załącznika do WZIP, niesłusznie utożsamiając w tym zakresie zawarcie nowej umowy o pracę bezpośrednio po poprzedniej z „zakończeniem służby” lub „końcem zatrudnienia” pomimo ciągłości zarówno przynależności do systemu emerytalnego, jak i służby w tej samej instytucji w charakterze członka personelu kontraktowego.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal
Administrativo (Portugalia) w dniu 18 czerwca 2021 r. – Instituto de Financiamento da Agricultura
e Pescas IP (IFAP) / AB, CD, EF**

(Sprawa C-374/21)

(2021/C 357/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP).

Strona przeciwna: AB, CD, EF.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE/Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. sprzeciwia się rozwiązaniu przyjętemu w prawie krajowym, zgodnie z którym nie można zastosować przedawnienia w związku z upływem terminu przedawnienia we wszczętym sądowym postępowaniu dotyczącym przymusowej egzekucji, ponieważ ocena tej kwestii jest dopuszczalna jedynie w przypadku zaskarżenia decyzji ustalającej obowiązek zwrotu nienależnie pobranych kwot na skutek stwierdzenia dopuszczenia się nieprawidłowości?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

- 2) Czy przewidziany w art. 3 ust. 2 trzyletni termin należy uznać za termin przedawnienia dochodzenia długu, który powstaje w wyniku wydania decyzji nakazującej zwrot nienależnie pobranych kwot w wyniku nieprawidłowości w finansowaniu? Czy termin ten należy liczyć od dnia wydania tej decyzji?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na to pytanie:

- 3) Czy art. 3 rozporządzenia nr 2988/95 sprzeciwia się rozwiązaniu przyjętemu w prawie krajowym, z którego wynika, że termin przedawnienia dochodzenia długu zostaje przerwany w przypadku skierowania egzekucji wobec odpowiedzialnych posiłkowo obok spółki będącej beneficjentem wsparcia, którzy zostali wskazani we wniosku, oraz to, że wspomniany termin zostaje zawieszony do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie wniesionego przez nich sprzeciwu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 24 czerwca 2021 r. – Société de Logement de Service public (SLSP) „Sambre & Biesme”,
SCRL / Société wallonne du logement**

(Sprawa C-383/21)

(2021/C 357/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société de Logement de Service public (SLSP) „Sambre & Biesme”, SCRL

Druga strona postępowania: Société wallonne du logement

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r.⁽¹⁾ w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2170 z dnia 24 listopada 2015 r.⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że jest on bezpośrednio skuteczny?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 12 ust. 3 dyrektywy 2014/24/UE należy interpretować w ten sposób, że warunek, aby instytucja zamawiająca, w tym przypadku spółka mieszkaniowa użyteczności publicznej, była reprezentowana w organach decyzyjnych kontrolowanej osoby prawnej, w tym przypadku spółdzielni międzygminnej, jest spełniony z tego tylko względu, że osoba zasiadająca w zarządzie tej spółdzielni międzygminnej w charakterze radnego innej uczestniczącej instytucji zamawiającej, w tym przypadku gminy, jest także – ze względu na okoliczności czysto faktyczne i bez prawnej gwarancji reprezentacji – członkiem zarządu spółki mieszkaniowej użyteczności publicznej, zaś gmina jest współnikiem (niewyłącznym) zarówno podmiotu kontrolowanego (spółdzielni międzygminnej), jak i spółki mieszkaniowej użyteczności publicznej?